

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010159
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010159.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému G. H., nar. XX.XX.XXXX v F., t.č. v ÚVV a ÚVTOS Ilava, stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2015 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn.: 1T/12/2015 z 10.04.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného G. H. z a m i e t a.

odôvodnenie:

O. súd Trenčín rozsudkom sp. zn.: 1T/12/2015 zo dňa 10.04.2015 uznal obžalovaného G. H. za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 14.11.2014 o 02.04 hod. prišiel v Trenčíne do predajne čerpacej stanice Slovnaft na ulici Kubranskej č. 9, kde prešiel k regálu s pivom a tu si vzal jednu 1,5 litrovú fľašku piva zn. Corgoň, s ktorou sa zrýchleným krokom presunul k vchodu do predajne a z tejto napriek snahe obsluhy odišiel na neznáme miesto bez zaplatenia, čím spôsobil poškodenému prevádzkovateľovi čerpacej stanice L. H. škodu odcudzením piva vo výške 2,15 Eur, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch právoplatne postihnutý rozhodnutím o uložení pokuty za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov č. 13035409 zo dňa 05.02.2014, právoplatným dňa 05.02.2014, a taktiež právoplatne postihnutý rozhodnutím o uložení pokuty za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov č. 13035266 zo dňa 05.02.2014, právoplatným dňa 05.02.2014, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch bol za taký čin odsúdený Okresným súdom Trenčín, trestný rozkaz č. 0T/8/2014 zo dňa 08.02.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2014, a taktiež bol za taký čin odsúdený Okresným súdom Bratislava 4, trestný rozkaz č. 0T/116/2014 zo dňa 16.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2014.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 /deväť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný proti výroku o treste, ktoré následne doplnil prostredníctvom obhajcu. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že si uvedomuje prísnosť ustanovenia § 212 ods.3 Trestného zákona a tiež výšku trestnej sadzby v rozpätí 6 mesiacov až 26 mesiacov. Domnieva sa však, že vzhľadom na výšku spôsobenej škody, ktorú uhradil je výška trestu neprimerane vysoká. Poukázal na svoje osobné

pomery a problémy zdravotného charakteru, pričom trestný čin úprimne oľutoval, škodu dobrovoľne uhradil a v čase skutku bol pod vplyvom alkoholu. Skutku sa dopustil z dôvodu svojej závislosti na alkohole, na ktorú sa v minulosti i liečil. Domnieva sa, že vzhľadom na nápravu jeho osoby a zabezpečenie ochrany spoločnosti nie je dôležitá výška trestu, ale vyliečenie jeho choroby. Vzhľadom na tieto skutočnosti je uložený trest neprimerane vysoký a žiadal o uloženie nižšieho trestu.

Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil a sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania, poukázal na okolnosti prípadu a navrhol napadnutý rozsudok navrhol zrušiť vo výroku o treste a uložiť trest miernejší.

Obžalovaný sa k návrhu svojho obhajcu pripojil a uviedol, že mu je to celé ľúto. Miernejší trest žiada i z dôvodu, že má nedoriešené ďalšie veci týkajúce sa výživného.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže rozsudok bol napadnutý len vo výroku o treste, tak krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný si opakovane prisvojil cudziu vec, hoci bol za taký čin v posledných 24 mesiacoch odsúdený a v predchádzajúcich 12 mesiacoch priestupkovo postihnutý, jednalo sa o prečin krádeže bez ohľadu na výšku spôsobenej škody. Keďže u obžalovaného prevažovali poľahčujúce okolnosti, znížil súd prvého stupňa hornú hranicu trestnej sadzby a správne trest ukladal v rámci takto upravenej trestnej sadzby, t.j. od 6 mesiacov do 2 rokov a 2 mesiacov. Následne súd uložil trest pri dolnej hranici trestnej sadzby a to v trvaní 9 mesiacov. Aj krajský súd je toho názoru, že na jednej strane pri zohľadnení všetkých (aj poľahčujúcich) okolností prípadu a na druhej strane pri zohľadnení osoby obžalovaného, ktorý už bol v minulosti viackrát súdne trestaný za úmyselné trestné činy, najmä krádeže (tak, ako to podrobnejšie konštatoval súd prvého stupňa), pričom ani v minulosti uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody u neho nevedli k náprave, by miernejší trest nebol schopný zabezpečiť individuálnu ani generálnu prevenciu. Nakoľko obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody, správne bol na jeho výkon v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, možnosti nápravy a skutočnosť, že odvolanie bolo podané výlučne v prospech obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 9 mesiacov ako trest nepodmienečný je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, neprichádzalo uloženie podmienečného, ani iného miernejšieho trestu do úvahy.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.